

Haafebeggi Drei

Draumsch z Baasel, zmits in der Nacht,
Sygsch Käpten uffere Luxusyacht,
Kasch z Baasel mit dääre, s'isch e Schand,
Niene go angere, kasch au nit an Land.

E Schlappe voll mit Genmais us Amerika,
Oder verjäästem Affeflaisch us Afrika,
Findet z Baasel broblemlöös e Liigeplatz,
E Blätzli fir e Yacht aber, suechsch fir d Katz.

Die Yachtdurichte wo wänn Baasel bsueche,
Sotte nit iiberaal miesse ummenander sueche,
Bis sii amänd no zimpftig iiber Baasel flueche,
Nur well sy niene kenne e Haafelplatz bueche.

Drumm isches jetze, soll nit anderscht sii,
Andgiltig verbyy, mit dääre ewige Noschtalgyy,
Zmits in Baasel und scheen gläage am Bach,
Bruuchts e Haafe; leeget drumm d Kasäärne flach!

Es git so Lyt, die dängge allewyl gspässigi Sache,
Die wänn us dääre Kasäärne, e Kulturthämpel mache,
Anderi wette deerte gärn iir Härzbluet vergiesse,
Mit eleegische Gidangge an d RS und ans schieesse.

Nai, mir wänn jetze die alte Militäärgaischter vertriibe,
Die Kasäärne risse mir ab, kai Stai soll iibrig bliibe,
Dernoo baue mir deerte, ooni Lamänto und Gschrei,
Fir unseri Yachtdurichte, s neyi Haafebeggi 3.

Bym Beggi bauemer e Stääge, kasch aanehogge,
Zem Duube fuere oder e ney Lyysi aanelogge,
Kasch au gmietlig uff e Buuch liige und di sunne,
Oder gumpsch ins Wasser und machsche e Brunne.

Me ka schynts au unseri Haute Volée,
In gaile Kapitäänsuniforme bummle gsee,
Derzueaane die wo dääre noochedrampe,
Die uffgmotzte Haafebeggi 3 Bikinischlampe.

Au die neye Glaibasler wurde das eschtimiere,
Si kennte jetze wie dehai am Haafe bromeniere,
Der Gülüm Dürüm, äär schtoot am Beggirand
Und sait: «Do gueti Wand, do mini Döönerstand.»

Zem Fyyroobe stachle denn zoobe ab de Vieri,
Im Haafebeggi 3 die ächte Glaibasler Gondolieri,
Die wäärde uns denn zimpftig in Stimmig bringe,
Wenn sii uff iirem Waidlig «O bella Basilea» singe.

Es git aber au ebbis wo uns Soorge macht,
Es kennti doch sii, ass innere finschtere Nacht,
Wenn die Yachte früdlich am Schtääg ummegammlen,
Sich d Haafebeggi 3 Pirate dien versammle.

Die gumbbe uff d Schiff und sueche wärtvulli Sache,
Nämme Wyy und Hasch und dien au Goofe mache,
Spiile Muusig, dien viil lärm und sin voll libermet,
Und filze am änd no em Käpten sii Uniformhuet.

Mir sinn drumm grampfhaf am iberleege,
Was me kennt unternää, do dergeege,
Am Änd isch's glaar, fir das Haafebeggi 3,
Bruchsch sicher en aigeni Haafebolizei.

Aaber der Schorsch vom Haafebeggi 2,
Wot nimme an d Segg, dä blyybt dehai,

Wäage dämm mache mir kai groosses Gschrei,
Mir hoole dooderfiir der Lämpli, vom Haafebeggi 3.

Soone Haafebeggi 3 wär doch aarg gedige,
Haa ych so dänggt, und bi none weeneli liige bliibe,
Si goot aaber ainewääg z änd, die kuurligi Nacht,
Und ich bi laider us mim Haafedraum verwacht.